

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בבא בתרא-לא יחפור	מילמא	דאמר מר:											■	■
קנאת סופרים תרבה חכמה.		רב נחמן בר יצחק:											◊	
ומודה רב הונא בריה דרב יהושע ברוכלין המחזירין בעיריות דלא מצי מעכב		דאמר מר:											■	■
עזרא תקן להן לישראל שיהו רוכלין מחזירין בעירות, כדי שיהו תכשיטין מצויין לבנות ישראל.													■	
והני מילי לאהדורי, אבל לאקבועי לא.													■	
ואי צורבא מרבנן הוא, אפילו לאקבועי נמי.													■	◊
כי הא דרבא שרא להו לר' יאשיה ולרב עובדיה לאקבועי, דלא כהלכתא,													○	
מאי טעמא?													^	
כיון דרבנן נינהו, אתו לטרדו מגירסייהו.													!	
הנהו דיקולאי דאייתו דיקלאי לבבל, אתו בני מתא קא מעכבי עלויהו,													○	◊
אתו לקמיה דרבנא, אמר להו: מעלמא אתו ולעלמא ליוזבו.	[רבנא]												■	○
והני מילי ביומא דשוקא. אבל בלא יומא דשוקא לא.													■	
וביומא דשוקא נמי לא אמרינן אלא לובוני בשוקא, אבל לאהדורי במתא לא.													■	
הנהו עמוראי דאייתו עמרא לפום נהרא, אתו בני מתא קא מעכבי עלויהו,													○	◊
אתו לקמיה דרב כהנא, אמר להו: דינא הוא דמעכבי עלייכו.	[רב כהנא]												■	○
אמרו ליה: אית לן אשראי,													○	
אמר להו: זילו זבנו - שיעור חיותיכו, עד דעקריתו אשראי דיכדו ואזליתו.	[רב כהנא]												■	◊
רב דימי מנהרדעא אייתי גרוגרות בספינה,													○	◊
פוק חזי אי צורבא מרבנן הוא נקיש ליה שוקא.	א"ל ריש גלותא לרבא:												■	○
פוק תהי ליה בקנניה,	רבא לרב אדא בר אבא:												○	◊
נפק אזל. בעא מיניה: פילי שבלע כפיפה מצרית והקיא דרך בית הרעי, מהו?	[רב אדא בר אבא]												○	
לא הוי בדיח, א"ל: מר ניהו רבא?	[רב דימי מנהרדעא]												○	
טפח ליה בסנדליה, א"ל: בין ידי לרבא איכא טובא, מיהו על כרחך אנא רבך ורבא רבה דרבך.	[רב אדא בר אבא]												○	
לא נקטו ליה שוקא, פסיד גרוגרות דידה.													○	
אתא לקמיה דרב יוסף, א"ל: חזי מר מאי עבדו לך?	[רב דימי מנהרדעא]												○	
א"ל: מאן דלא שהיה לאוניתא דמלכא דאדום - לא נשהיה לאוניתיך, דכתיב: (עמוס ב') כה אמר ה' על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לסיד.	[רב יוסף]												○	
נח נפשיה דרב אדא בר אבא.													○	○
רב יוסף אמר: אנא ענישתיה, דאנא לטייתיה.	[רב יוסף]												○	
רב דימי מנהרדעא אמר: אנא ענישתיה, דאפסיד גרוגרות דידה.	[רב דימי מנהרדעא]												○	
אביי אמר: אנא ענישתיה, דאמר להו לרבנן: אדמגרמיתו גרמי בי אביי, תו אכלו בישראל שמינא בי רבא.	[אביי]												○	
ורבא אמר: אנא ענישתיה, דכי הוה אויל לבי טבחא למשקל אומצא, אמר להו לטבח: אנא שקילנא בישראל ימיקי שמעיה דרבא, דאנא עדיפנא מיניה.	[רבא]												○	
רב נחמן בר יצחק אמר: אנא ענישתיה, דרב נחמן בר יצחק ריש כלה הוה, כל יומא מיקמי דניעול לכלה, מרהיט בהדיה רב אדא בר אבא לשמעיה והדר עייל לכלה. ההוא יומא נקטוה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרב אדא בר אבא משום דלא הוו בסיומא, אמרו ליה: אימא לן הני שמעתא דמעשר בהמה היכי אמרינהו רבא, אמר להו: הכי אמר רבא והכי אמר רבא. אדהכי נגה ליה לרב נחמן	[רב נחמן בר יצחק]												○	
אתו רבנן ואמרו ליה רבנן לרב נחמן בר יצחק: קום דנגה לן, למה יתיב מר?													○	
אמר להו: יתיבנא וקא מנטרא לערסיה דרב אדא בר אבא.													○	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדהכי נפק קלא דנח נפשיה דרב אדא בר אבא.												כב.
ומסתברא, דרב נחמן בר יצחק ענשיה.												כב.
מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו, לא יסמוך לו כותל אחר אא"כ הרחיק ממנו ארבע אמות.												כב.
החלונות, בין מלמעלן בין מלמטן בין כנגדן - ארבע אמות.												כב.
וקמא היכי סמיך?												כב.
הכי קאמר: הבא לסמוך, לא יסמוך אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות.	רב יהודה:											כב.
והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו קתני	מתקיף לה רבא:											כב:
הכי קתני: מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו ברחוק ארבע אמות ונפל, לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות	אלא אמר רבא:											כב:
מ"ט?												כב:
דדושה דהכא מעלי להתם.												כב:
לא שנו אלא כותל גינה, אבל כותל חצר - אם בא לסמוך סומך	רב:											כב:
אחד כותל גינה ואחד כותל חצר - אם בא לסמוך אינו סומך.	רבי אושעיא:											כב:
ולא פליגי: הא בעיר ישנה, הא בעיר חדשה.	רבי יוסי בר חנינא:											כב:
החלונות, בין מלמעלן בין מלמטן בין מנגדן - ארבע אמות,	תנן:											כב:
מלמעלן - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - שלא יעמוד ויראה, ומנגדן - שלא יאפיל	ותני עלה:											כב:
טעמא שלא יאפיל, אבל משום דושה לא												כב:
הכא במאי עסקינן - בבא מן הצד.												כב:
וכמה? אמר ייבא חמוה דאשיין בר נדבך משמיה דרב: כמלא רחב חלון.	[ייבא חמוה דאשיין בר נדבך משמיה דרב:]											כב:
והלא מציץ												כב:
במדיר את כותלו.	רב זביד:											כב:
ארבע אמות	והא אנן תנן:											כב:
לא קשיא: כאן מרוח אחת, כאן משתי רוחות.												כב:
ואת הכותל מן המזחילה - ד' אמות, כדי שיהא זוקף את הסולם	ת"ש:											כב:
טעמא משום סולם, אבל משום דושה לא												כב:
הכא במאי עסקינן - במזחילה משופעת, דאי משום דושה הוא, הא קא אזיל ואתי תותיה.												כב:
מרחיקין את הסולם מן השוכך ארבע אמות, כדי שלא תקפוץ הנמייה												כב:
ואת הכותל מן המזחילה - ד' אמות, כדי שיהא זוקף את הסולם.												כב:
לימא, מתניתין דלא כר' יוסי, דאי ר"י												כב:
זה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלן	הא אמר: [רבי יוסי]											כב:
אפילו תימא ר' יוסי												כב:
הא אמר רב אשי, כי הוינן בי רב כהנא הוה אמר: מודי רבי יוסי בגיירי דידיה	[רב כהנא]											כב:
ה"ג זמנין דבהדי דמנח ליה יתבא בחור וקפצה.												כב:
והא גרמא הוא												כב:
זאת אומרת: גרמא בניזקין אסור.	רב טובי בר מתנה:											כב:
רב יוסף הוה ליה הנהו תאלי דהוו אתו אומני ויתבי תותייהו, ואתו עורבי - אכלי דמא וסלקי אבי תאלי ומפסדי תמרי												כב: